

**Zitting van
6 juni 2011**

VONNIS

De Heer Wim Beelen, gedaagde

in persoon en bijgestaan door Mr. Breus van der HORST, advocaat

Tegen:

RACB SPORT

Afdeling van de VZW ROYAL AUTOMOBILE CLUB OF BELGIUM met
zetel te 1040 Brussel, Aarlenstraat 53

vertegenwoordigd door haar gerechtelijke rapporteur Mr. Gérard
MARTIN,

I. Rechtspleging voor de Sportrechtbank

Het College van Sportcommissarissen verwees KNAF licentiehouders Wim BEELEN naar deze rechtbank op 01/05/2011 naar aanleiding van de Eurocup Mégane Trophy, in Spa, gezien zij gezegde piloot op gezegde datum niet kon aanhoren.

Gedaagde werd op 25/05/2011 opgeroepen te verschijnen voor de zitting van de Sportrechtbank te Brussel op 06/06/2011 wegens onsportief gedrag.

Gezien de stukken van het dossier.

Gezien de vordering van de gerechtelijke rapporteur.

Gezien het verweer bij monde van de gedaagde en diens raadsman.

II. Beslissing van de Sportrechtbank

a) Aangaande de procedure

a.1) Oproeping

Gedaagde werd op 25/05/2011 regelmatig opgeroepen overeenkomstig art. 20.c van het Nationaal Sportreglement 2011, Gerechtelijke

Procedure, via het door hem aan de Belgische ASN bekendgemaakte e-mail adres.

Gedaagde en diens raadsman verschenen ter zitting, en bevestigden zodoende bereikt te zijn geweest door de oproeping.

Omwille van onverwachte omstandigheden (uitzonderlijk druk verkeer) kon één van de drie voorziene rechters niet tijdig ter zitting verschijnen. Gedaagde werd voorgesteld om tot diens aankomst te wachten doch verkoos door twee rechters berecht te worden en verzaakte aan een mogelijke onregelmatigheid daaromtrent in te roepen, waarvan akte.

a.2) Taal

Gedaagde roept in dat het betrokken "besluit" in de Franse taal is opgesteld, meer bepaald de verwijzing naar de Rechtbank door de Sportcommissarissen, terwijl hij deze taal niet machtig is en zijn raadsman evenmin.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat deze verwijzing *geen* "besluit" vormt doch uitsluitend een intern verslag van de Sportcommissarissen naar de bevoegde instanties, *in casu* de gerechtelijk rapporteur en de Sportrechtbank, omwille van het feit dat gedaagde feitelijk door hen niet bereikt kon worden en dat de Commissarissen niet meer bevoegd zijn om ná een meeting een tuchtbeslissing te nemen ivm feiten die zij tijdens de meeting niet konden beoordelen.

Daarenboven is de Franse taal de (enige) officiële taal in Spa (Waals Gewest) en mocht door iedereen verwacht worden dat er gebruik van deze taal zou worden gemaakt. Een Franse of Waalse piloot mag evenmin klagen indien een Nederlandse sportautoriteit de Nederlandse taal hanteert.

Gedaagde zelf stelt dat het om een internationale wedstrijd ging en verwijst naar de Internationale Sportcode, terwijl de twee (enige) officiële talen van de FIA precies de Franse en de Engelse talen zijn (met voorrang voor de Franse taal ingeval van twijfel, zie art. 197 Int.Sp.C.).

Gedaagde en diens raadsman mochten zich uiteraard voor de rechtbank in de taal van hun keuze uitspreken, namelijk de Nederlandse taal, die door de rechtbank als proceduretaal werd gekozen gezien deze één van de Belgische officiële talen is en wel de moedertaal van gedaagde en diens raadsman.

De rechten van gedaagde werden dienvolgens daaromtrent niet geschonden.

a.3) Nota voor de verdediging

De raadsman van gedaagde legde een nota neer tijdens zijn pleidooi voor de rechtbank. Overeenkomstig art. 16.f van het Nationaal Sportreglement 2011, Gerechtelijke Procedure, zal niemand "stukken,

conclusies of nota's kunnen neerleggen voor de Sportrechtbank of de Nationale Beroepsrechtbank, als die niet ten laatste de werkdag voorafgaand aan de zitting (vóór 12u) werden medegedeeld aan het Secretariaat van RACB SPORT". Gezegde nota is dienvolgens onontvankelijk, en de Rechtbank dient er geen rekening mee te houden.

De rechtbank merkt niettemin op dat gedaagde en diens raadsman zich vrijuit en volledig mondeling en zonder beperking mochten uitdrukken.

b) Aangaande de feiten

Gedaagde nam deel aan de Eurocup Mégane Trophy, In Spa op 01/05/2011 (World Series by Renault).

Aangezien de WSR race director Pierre DELETTRE op 01/05/2011 om 16u00 een "incident report" opstelde, wel in de Engelse taal (NB: gedaagde of diens raadsman ontkenden niet de Engelse taal machtig te zijn), naar aanleiding van een onderhoud met gedaagde ivm een "gewoon" race incident (dat niet ter beoordeling van de rechtbank werd verwezen en dat dienvolgens niet ter zake doet).

De race director en de drie Sportcommissarissen hadden ivm gezegd race incident een unanieme beslissing genomen waarmee gedaagde duidelijk niet akkoord ging. Hij diende niettemin *geen verhaal* tegen deze beslissing in en deze beslissing komt dienvolgens hier niet in aanmerking.

De race director stelde dat: *"then (gedaagde) "explode" & threaten me very aggressive with the finger & said he will explode ten cars at the next meeting, I said I have all the all Race Control as witness of this. As it was impossible to calm him I asked him to leave Race Control, as he refused, (...) try to calm him too, but was threaten as well. I said I call security & people in Race Control started to stand up he finally left. I am referring this matter to the Stewards and Organizing Committee for their consideration".*

De rechtbank stelt vast dat gezegde race director reeds ettelijke jaren in zulke positie in talrijke wedstrijden fungeerde doch dat de sportrechterlijke instanties nooit eerder een gelijkaardig verslag van hem mochten lezen.

Zijn verslag werd daarenboven door drie andere officials van de wedstrijd schriftelijk bevestigd.

De rechtbank acht een grove en onsportieve houding van gedaagde als bewezen. Gedaagde was duidelijk "boven zijn toeren" en kon zichzelf niet beheersen. Zo'n spontane houding kan misschien *enigszins en uitzonderlijk op menselijk vlak* begrepen worden (ongeacht de [on]gegrondheid van zijn betwisting van een eerdere beslissing) doch *zeker niet en in geen omstandigheid goedgekeurd of toegelaten worden*. Automobielsport is inderdaad een (zeer) gevaarlijke sport waarin *zelfbeheersing en eerbied voor de officials van essentieel belang zijn*.

Gedaagde is er zich zelf van bewust en erkende uitdrukkelijk voor de rechtbank dat zijn houding niet deugde. De rechtbank heeft zijn relaas ivm zijn ontevredenheid tav de voorheen genomen beslissing gehoord, doch dit is niet relevant. Pertinenter is het feit dat gedaagde zich bij de race director verontschuldigde op de dag na de feiten (*"I apologize if I have offended you which - in all sincerity - has never been my intention"*).

Zo'n verontschuldiging wist de feiten niet uit tav de sportautoriteiten doch bewijst dat beklagde van zijn foutief gedrag bewust is geworden en dat er gehoopt mag worden dat zo'n incident niet opnieuw voorkomt.

Naar aanleiding van dit incident werd gedaagde opgeroepen voor het College van Sportcommissarissen, doch kon niet bereikt worden, wat door de sportcommissarissen en door de gerechtelijke verslaggever bevestigd werd.

Wegens zijn (waarschijnlijk niet doelbewust) vroegtijdig vertrek uit Spa, kon gedaagde door de oproeping van de Sportcommissarissen niet geraakt worden en hij wist dus niet dat hij opgeroepen werd. Dat gedaagde de omloop verliet voor het einde van de meeting en niet meer telefonisch of anders bereikt kon worden kan hem niet verweten worden op basis van de bestaande reglementen.

De Sportcommissarissen meenden daardoor geen beslissing "bij verstek" te mogen nemen, wat de rechten van verdediging van gedaagde vrijwaarde.

Gezien zij de gedaagde niet geldig kon oproepen en aanhoren en dus geen beslissing kon nemen, verwees het College van Sportcommissarissen gedaagde in toepassing van artikel 15.g van het Nationaal Sportreglement, Gerechtelijke Procedure naar deze rechtbank.

c) Aangaande de vervolging

Gedaagde beschouwt ten onrecht dat zijn vervolging voor deze rechtbank door de Sportcommissarissen werd ingesteld.

De vervolging werd eigenlijk en regelmatig door de gerechtelijk verslaggever ingesteld overeenkomstig art. 16.a van het Nationaal Sportreglement, Gerechtelijke Procedure (weliswaar na ontvangst van een verslag van de Sportcommissarissen).

d) Aangaande de bevoegdheid

Gedaagde stelt dat de Belgische Sportrechtbank onbevoegd zou zijn gezien de Eurocup Mégane Trophy (World Series by Renault) een internationale wedstrijd is, zodat beroepen voor het internationaal ICA (International Court of Appeal FIA, in Parijs) dienen ingediend te worden.

De rechtbank benadrukt dat zij in deze *niet* in graad van beroep zetelt (gezien de Sportcommissarissen *geen* beslissing hebben genomen) doch

zich hier *in eerste instantie* uitspreekt, zich in de plaats stellende van de Sportcommissarissen die tijdens de meeting gedaagde niet rechtsgeldig konden aanhoren gezien hij niet regelmatig opgeroepen kon worden zodat geen tegensprekelijk debat gevoerd kon worden, terwijl dit voor de rechtbank wel degelijk het geval is geweest.

Gezien zijn Nederlandse vergunning heeft gedaagde (tenminste op sportvlak) een "buitenlandse nationaliteit". Deze rechtbank is dienvolgens van mening dat gedaagde eventueel een internationaal beroep tegen dit vonnis zou mogen indienen voor het ICA op basis van art. 180 par. 2 Int.Sp.C. (zonder echter het ICA te kunnen binden qua ontvankelijkheid van zulk mogelijk beroep).

e) Beslist de Sportrechtbank als volgt:

De ten last gelegde feiten zijn bewezen en erkend, zijnde een "*onsportief of onbeleefd gedrag tijdens een competitie*" in de zin van art. 2.e van het Nationaal Sportreglement, Gerechtelijke Procedure.

f) Omtrent de strafmaat:

De bewezen feiten zijn niet te dulden in de autosport, in hoofde van gedaagde of wie dan ook en verdienen een straf. Alle deelnemers aan de autosport dienen steeds een fair play en deftige houding te handhaven, en eerbied vertonen tav alle officials.

De gerechtelijk verslaggever bevestigt echter dat beklagde nooit eerder in aanraking kwam met de Belgische sportrechtbank.

Gedaagde is evenzeer "onbekend" bij de Nederlandse tuchtautoriteiten (waarvan formele bevestiging van de KNAF na de zitting ontvangen werd).

Gezien zijn ervaring en leeftijd mag de houding van gedaagde als voor hem ongebruikelijk beschouwd worden en mag redelijk gehoopt worden dat een gelijkaardig incident niet meer voorkomt.

Dit zijn verzachtende omstandigheden.

De rechtbank oordeelt dienvolgens hierna beschreven bestraffing gepast.

OM DIE REDENEN,

DE SPORTRECHTBANK,

Op tegenspraak ten aanzien van gedaagde;

Verklaart de vordering van de gerechtelijk verslaggever ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt gedaagde wegens onsportief of onbeleefd gedrag tijdens een competitie tot een internationale schorsing van alle vergunningen gedurende drie maanden, met uitstel gedurende twee jaar, en tot een geldboete van 1.500,00 €.

Veroordeelt gedaagde tot de kosten van het geding ten belope van 275 €.

Aldus geoordeeld door de Sportrechtbank van RACB SPORT te Brussel door de rechters Mr. Christine MOINY en Mr. Frank REMMERIE en uitgesproken in terechtzitting van 6 juni 2011.

Getekend,

Mr. Christine MOINY

Mr. Frank REMMERIE

RACB SPORT